

هزینه‌هایی که باید حتما پرداخت؛ حتی در این شرایط

فرض کنید پدری در ماه ده میلیون تومان درآمد دارد. او بخشی از پول را برای خوراک، بخشی را برای پوشاک، بخش دیگر را برای درمان و یک بخش را برای آموزش و بخش آخر را برای تفریح و سفر اختصاص می‌دهد. حال فرض کنید درآمد این پدر به ماهی ۵ میلیون تومان کاهش یابد. مسلماً بخشی از هزینه‌ها را مثل تفریح و سفر خیلی کم می‌کند. بخشی را مثل پوشاک مقداری کم می‌کند اما سعی می‌کند به سهم خوراک و درمان کاری نداشته باشد. حال فرض کنیم این پدر درآمدش به ماهی دو میلیون تومان کاهش یابد او این بار بخش سفر و تفریح را قطع می‌کند، بخش پوشاک را به شدت محدود می‌کند، مقدار قابل توجهی از بخش خوراک می‌کاهد، اما سعی می‌کند بخش درمان و آموزش را زیاد نکند. اما این مثال برای چه بود؟ حوزه صنعت به طور عام و صنعت و اقتصاد چرم و کفش به صورت خاص، با تنگنای فراوانی روبرو است و این موضوع باعث شده که تولیدکنندگان مدام از هزینه‌ها کم کنند. اما هر هزینه‌ای را نمی‌توان به راحتی و یکسان با دیگر هزینه‌ها کم کرد. یکی از این بخش‌ها، مربوط به آموزش است. متأسفانه مشاهده می‌شود در این حوزه افت شدیدی صورت گرفته است. در حال حاضر کلاس‌های آموزشی مربوط به آموزش تولید و طراحی کفش یا نیست و یا بسیار کم اقبال است که در نهایت منجر به تعطیلی آن‌ها خواهد شد. واقعیت این است که در همیشه به همین پاشنه نمی‌چرخد. اگر کارگران و گروه بزرگ تولیدکنندگان این محصول از آموزش‌ها دور باشند و با تازه‌ها آشنا نشوند در بزنگاه مورد نیاز، صاحبان تولید چیزی در چنته ندارند که بتوانند به تولید و رقابت بپردازند. توجه به حوزه آموزش در صنعت به مانند توجه به درمان و آموزش در حوزه خانواده است. این‌ها سرمایه‌گذاری‌های بلندمدت است که اگر انجام نشود ضررها و هزینه‌های ناشی از عدم توجه به آن به سرعت گریبان‌گیر خواهد شد.